

[Undervisningsministeren.]

af hele det kompleks af problemer, som er opstået for Københavns omegnskommuner og jo da forresten også for en række andre forstadskommuner som følge af den stærke udflytning til disse kommuner og deraf følgende boligbyggeri. Skolebyggeriet er ganske vist en meget betydningsfuld og økonomisk tungt vejende ting, men den stærke udflytning og befolkningstilvækst i omegnskommunerne kræver også en indsats på mange andre områder. Det gælder foruden selve boligbyggeriet fremskaffelse af veje, kloakker, offentlige værker, børnesundhedspleje, sociale foranstaltninger, og også på andre områder nødvendiggør forholdene en indsats, også en økonomisk indsats, fra kommunernes side.

Spørgsmålet om en ekstraordinær statsstøtte, som det ærede medlem her er kommet ind på under henvisning til kommunelærerforeningens generalforsamling, hører derfor efter min mening ikke specielt sammen med skolebyggeriet, men må ses i en større sammenhæng, også i sammenhæng med, at tilgangen af skatteydere jo stadig forøges. Jeg vil derfor gerne sige, at jeg påtænker ikke at fremsætte forslag om en særlig statsstøtte til skolebyggeri i omegnskommunerne, men må henvise til det statstilskud til skolebyggeri efter folkeskolelovens § 63, som også står åben for disse kommuner. Efter denne bestemmelse kan der som bekendt ydes forrentnings- og afdragstilskud til forskellige særlokaler, som er nødvendige til folkeskolelovens gennemførelse, og i henhold til finanslovhjemmel ydes der til disse lokaler et kontant tilskud af samme størrelse.

Jeg er ganske klar over den sammenhæng, der er mellem boligbyggeriet og det nødvendige skolebyggeri i omegnskommunerne. I ministeriet beskæftiger vi os meget ofte, jeg var lige ved at sige: daglig, med det påtrængende nødvendige skolebyggeri i de store kommuner udenfor de større byer og forsåvidt også i andre kommuner. En meget stor del af de byggekvotes, som siden krigen har været til undervisningsministeriets rådighed, er da også anvendt til skolebyggeri i disse kommuner. Vi ser de vanskeligheder, der foreligger, og den belastning, de nuværende forhold kan være både for lærerne og for børnene. Jeg står i umiddelbar forbindelse med mange lærere og har også været til

lærermøder, hvor disse ting er blevet drøftet, så det er ikke noget nyt for mig. Men jeg har nu ikke lagt mærke til, at forstadskommunerne, når de har været hos os for at tale om opførelse af nye skoler, i og for sig har talt om statsstøtte dertil, sådan rent pengemæssigt; det, de har talt om, har næsten altid været vanskeligheden ved at få andel i byggekvotes.

Må jeg med det samme nævne, at undervisningsministeriet nu er gået i gang med planlægning af to store gymnasier i Københavns omegn. Det ene skulle ligge i Hvidovre eller Rødovre; det er ikke helt bestemt; der står tre byggegrunde til rådighed, en i Brøndbyerne, en i Rødovre og en i Hvidovre; og der vil en af de nærmeste dage blive truffet bestemmelse om, hvor dette gymnasium skal ligge. Det andet gymnasium skal ligge i Virum. Vi håber, at disse gymnasier kan stå færdigopførte allerede i 1956, da presset på gymnasierne som følge af det store børnetal vil indtræde i 1958—59.

Fuglsang: Jeg takker den højtærede undervisningsminister for hans ærlige og opriktige svar, men vil samtidig tilføje, at det ikke er helt tilfredsstillende, og at det næppe vil vække udelte bifald ude omkring i omegnskommunernes kommunalbestyrelser eller hos deres beboere og lærere. Det er selvfølgelig rigtigt, som den højtærede minister sagde, at skolebyggeriet kun er een side af den udvikling, som foregår på alle områder i hovedstadens omegn, men det er en umådelig vigtig side. Det er selvfølgelig også rigtigt, at det i høj grad er et økonomisk spørgsmål for disse kommuner, som i forvejen er hårdt belastede, selvom antallet af skatteydere vokser. Man ser da også, at man på andre områder tager hensyn til disse økonomiske vanskeligheder; jeg tænker bl. a. på det hensyn, der tages gennem byggestøtte-lovgivningen. Men når dette er sagt, vil jeg samtidig tilføje, at det er ikke alene et økonomisk spørgsmål; det drejer sig her også i høj grad om børnene, om den opvoksende slægt, om sikkerheden for, at de får en tilstrækkelig og god undervisning. Det er rigtigt, at man har undervisningspligt her i Danmark, og at vi med rette betragter os som et ret udviklet land på undervisningens område. Men forudsætningen for, at vi kan bevare vort stade, forudsætningen for, at undervisningspligten får nogen reel værdi, er bl. a., at man skaber de nødvendige un-